

Saldo d'altres, baixes i jubilacions*
2011-2012

	2011	2012
Altres	1.210	1.076
Noves altes	1.094	908
Reingressos	116	168
Baixes	-858	-912
Trasllat resta de Catalunya	-54	-58
Trasllat Espanya	-256	-205
Trasllat estranger	-229	-282
Cessament exercici / Baixa voluntària	-138	-95
Suspensions per impagament i altres	-55	-118
Defuncions	-126	-154
Jubilacions	-283	-280
Saldo	69	-116

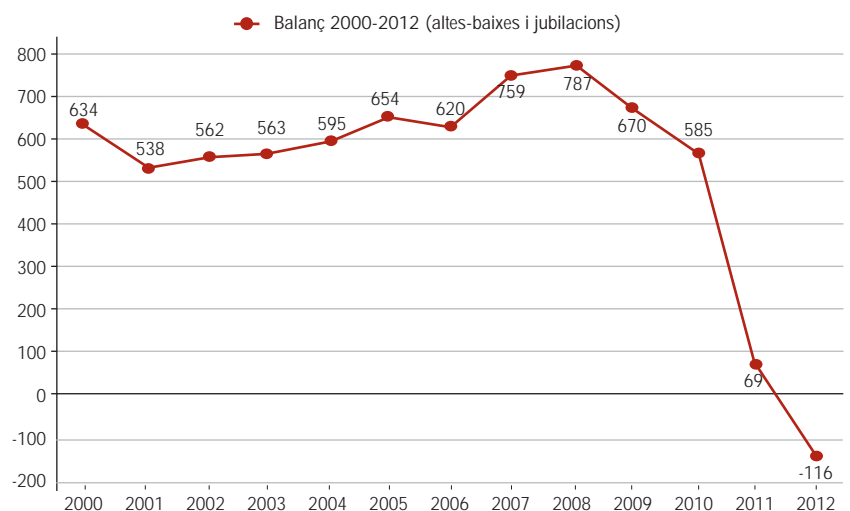
* D'acord amb l'edat mitjana dels col·legiats que han sol·licitat la reducció de quota per jubilació, es consideren jubilacions en complir 68 anys.

Font: Gabinet d'Estudis Col·legials. COMB.

< s'hagi produït un canvi important, sobretot entre el 2010 –saldo positiu de 585 metges– i el 2012, amb un saldo negatiu de 116 metges.

Conclusió

Durant el 2012 s'ha confirmat la disminució de nous col·legiats estrangers, així com l'augment

Evolució del balanç de col·legiats (altres-baixes i jubilacions)*
2000-2012

*El mètode de càlcul del balanç respecte a anys anteriors s'ha modificat, incorporant com a jubilacions els col·legiats que arriben als 68 anys en cada any en qüestió.

de les baixes d'aquests mateixos professionals. Aquest canvi de tendència, que va començar el 2010, combinat amb l'augment de jubilacions, fa que el balanç de col·legiats en actiu sigui negatiu.

Finalment, la feminització es consolida com el procés demogràfic de fons que més està canviant el futur de la professió. ■

El balanç de col·legiats per al 2012 és negatiu, fruit de l'augment de les baixes i l'arribada a la jubilació de cohorts cada vegada més nombroses

Es condicionarats per molts factors: noves malalties, poblacionals i d'envelliment, econòmics, evolució tecnològica... Aquesta variabilitat també condiona la necessitat de metges. Com és conegut, el temps de formació d'un metge especialista és d'11 a 12 anys, i és per això que la planificació del nombre de metges necessaris per a les 46 especialitats existents és molt difícil.

L'informe de demografia mèdica realitzat pel Gabinet d'Estudis Col·legials és contundent: de l'any 2000 al 2010, el balanç d'altres i baixes col·legials va ser positiu, amb 630 metges nous, de mitjana, cada any. Els darrers dos anys el saldo ha estat negatiu per primera vegada, si comptem des de l'any 1980. D'acord amb les dades col·legials, les causes d'aquest descens són:

1. La disminució de l'arribada de metges estrangers (la crisi econòmica del sector salut

L'evolució de la demografia mèdica dels darrers anys

MARC SOLER,
director adjunt corporatiu

En cinc anys, pràcticament s'ha triplicat el nombre de metges estrangers que marxen

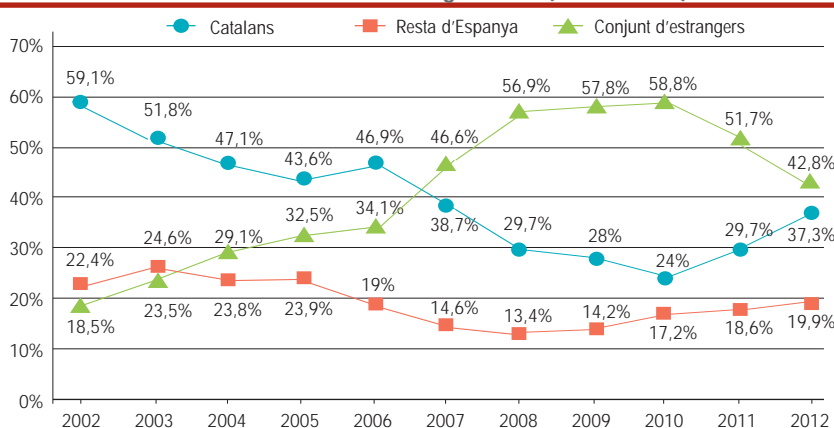
a Espanya, més l'augment de perspectives professionals als seus països d'origen generen menys incorporacions de metges estrangers).
2. L'augment significatiu de metges estrangers que retornen al seu país d'origen: un 23% més entre el 2011 i el 2012. De 282 metges que es varen traslladar a l'estranger l'any 2012, el 65% eren nascuts a l'estranger. En cinc anys, pràcticament s'ha triplicat el nombre de metges estrangers que marxen.
3. Lleugera disminució del nombre de pla-

ces docents del MIR i lleugera disminució de l'accés a places de metges estrangers (l'any 2012, el 32,5% de metges que van iniciar la formació MIR eren estrangers).

4. Augment progressiu de l'envelliment. L'edat mitjana dels col·legiats és de 49,6 anys. Des de l'any 2002 fins a l'any 2012 es varen jubilar una mitjana de 177 metges l'any i la previsió de jubilació dels propers deu anys és de 560 metges l'any. El pic en el nombre de jubilacions (mitjana als 68 anys) serà l'any 2027, quan es jubilaran de cop 1.250 metges.

Tot i així, seguim tenint un nombre de 3,8 metges per mil habitants quan la mitjana als països del nostre entorn és de 3,4.

Un bon exemple de les incoherències en la demografia mèdica és l'evolució dels darrers 3-4 anys. La societat ha passat de tenir la sensació que faltaven metges a sentir que la professió pateix dificultats laborals i contractuals, i que això es tradueix en precarietat, sobretot en els metges joves, i ocasiona que els metges amb més capacitat de mobilitat marxin. Seguirem insistint que el nombre de metges d'un país depèn de molts factors, entre d'altres, el nombre de places universitàries, la formació dels especialistes, l'organització del sector sanitari públic i privat, el marc pressupostari, el marc laboral i d'immigració, la retribució dels metges i la coordinació amb altres professionals sanitaris. Si volem una demografia coherent amb les necessitats del país, cal que totes les parts es posin d'acord. ■

Evolució de les noves col·legiacions (2002-2012)

Font: Gabinet d'Estudis Col·legials. COMB.